

מחבריה"; "ואכן, החקלאית" היא אגודה יהודית לאחריות המקנה בע"מ ("חיים צימרמן – איש הגליל", הוצאת נ. טברסקי, עמוד 96). זוהי הנחה המקובלת על כולנו. טוען לעומת זאת י. ה.: "רופא נוסע מספר פעמים לטפל בעגל ובסופו של דבר מסתכמות כל ההוצאות לסכום העולה על ערכו של העגל". לדעתי, אין בכך כל פסול, ואני חש בזאת אישית בשעה שהנני אף מעפולה להאחזות מי-עמי (70 ק"מ הלך וחזור) לטפל בטלה רך, שכן דין חמור בודד בראש צוקי "מצפה יודפת" כדין עדר משוכב בעין-חרוד. ובכך ממשיכה "החקלאית" את הרוח הגלילית שפעלה בלב מייסדיה. כל המערער על הנחה זו מערער על עצם קיומה של "החקלאית".

ר"ר יאיר בן-ציוני
"החקלאית" עפולה

ביטוח העדר מאגדתנו והעברתו לחברת ביטוח אחרת, היא בלתי מציאותית ובלתי הגיונית מכל שאר "הצעותיו", ואולי המוצעת שבכולן. הידוע לו, להאזמן, שביטוח בעלי חיים אינו דומה לביטוח קש ומתבנים, משום שהוא דורש הפעלת צוות של רופאים ווטרינאריים, והדבר יגרום הוצאות כפולות לבוקרים (כידוע, אין הרופאים מקבלים כל תוספת שכר עבור עיסוקם בבעיות הביטוח – עיסוקים אדמיניסטרטיביים ורפואיים של ניתוחים שלאחר המות). אין כל הגיון לשלוח למשק מסויים רופא וטרינארי אחד "מרפא" ורופא אחר מטעם חברת הביטוח, ואני תמה כיצד צץ במוחו של האזמן רעיון מעין זה. ואחרון-אחרון: "העזרה העצמית של החקלאי העברי גרסה מתחילה את האחריות ההדדית הכללית של כל המשקים העבריים לאסון אחד

הצעת שיפור וייעול

שטיפת גביעי החליבה וצינור העברת החלב מהגביעים לצנצנת מבוצעת – לפי השיטה המקובלת בנייתוק הצינור באמצעיתו והעברתו לברז השטיפה (קלאודיו) הסמוך לו. הוצאת המים מהצינור והגביעים נעשתה – ע"י נשיפה דרך קצה הצינור, או הרמת הצינור והורדת הגביעים, או עזיבת קצה הצינור על הארץ והרמתו.

חסרונות שיטה זו הם:

- א. הישארות מים בצינור ובגביעים.
- ב. קושי בהעברת הצינור לברז השטיפה והחזרתו למקומו, במיוחד בעונה קרה (עקב התקשות הצינור, שהוא עשוי פלסטיק).
- ג. מחמת הקושי האוביאקטיבי ישנם חולבים המדלגים על שלב השטיפה.

השיפור המוצע: ברז שיאגד בתוכו את התכונות של שטיפה והוצאת המים בנוחיות יחסית וזאת – ע"י הזזת ידית.

הוצאת המים מהצינור והגביעים תיעשה ע"י מדחס אוויר (בהספק של שתי אטמוספירות לחץ מתאים), ובלחץ האוויר יידחפו המים החוצה. או ע"י משאבת הוואקום הישנה והריליזר (שקיימים בכל משק), נשאבים המים לקצה הקו והחוצה.

הברז מופעל במשקנו כבר כשנה, עשוי פלסטיק ומיוצר אצלנו, בעין-גב.

יאיר כץ

הערות חי הברון:

הרעיון הוא יפה מאוד, ועל כך יש לברך את המסגר "הממציא" מעין-גב. אך למען הפצתו במשקים יש צורך בשיפורים מסויימים ובבדיקות מסויימות.

- (1) במבנה הנוכחי של הברז ישנה אפשרות של חדירת מים בכמות ניכרת למערכת החלב. הפעלה מהירה וזריזה של הברז אמנם מונעת חדירת המים, ויש לציין שהעובדים בעין-גב מפעילים את הברז בזריזות, אך דרוש שינוי במבנה הברז כדי למנוע אף את האפשרות של חדירת מים לחלב במקרה של הפעלה פחות זריזה או הפעלה בלתי-נכונה.
- (2) דרוש אישור של גוף מוסמך שאמנם אי-חדירת מים לחלב מובטחת גם אחרי שימוש ממושך.
- (3) הברזים הנוכחיים בעין-גב נבנו לנסיון ומחומרים בלתי מתאימים לחלב. ברז לשימוש בחלב חייב להיות סאניטרי, שבנוי מחומר מתאים לחלב ונוח לניקוי.
- (4) יש לבדוק האפשרות של זיהום באקטרילוגי או אחר של מערכות החליבה ע"י דחיסת אויר לחובם.